

ГОД. III. ☐ ☐ ФЕВРУАРИЙ, 1910 г. ☐ ☐ КН. 2.

Иде пролетъ!

Ахъ, усѣщамъ вече иде
Пролѣтъта,
Въ ржиѣтъ ѝ китка росна
Отъ цвѣтя

Коситъ ѝ лози вити
И бършлянъ,
Бѣлъ вѣнецъ ѝ по главата
Разпилянъ.

Дрѣхи ѝ отъ рози блѣди,
Сливовъ цвѣтъ,
По устнитъ ѝ пчелитъ
Сбиратъ мѣдъ.

Дѣто мине тя съсъ радость
Дава даръ:
Кукурекъ, кокиче бѣло,
Минзухаръ.

Усмивка ѝ — слънце ясно
Надъ свѣта!...
Ей, излезте, да посрѣщнемъ
Пролѣтъта!